

A felperesek szerint a Bizottság is jogsértést követett el, amikor nem biztosította a titoktartást, és nem tartotta tiszteletben az alapvető jogokat, köztük különösen a védelemhez való jogot és az ártatlanság vélelmét. A felperesek arra is hivatkoznak, hogy a Bizottság ellentmondásosan járt el, és megsokszorozta az eljárásokat, megsértette a gondos ügyintézés elvét, végül pedig megtagadta a birtokában levő OLAF dokumentumokhoz való hozzáférést.

A felperesek szerint a fenti jogsértések miatt őket vagyoni és nem vagyoni kár érte.

(¹) Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1999. május 25-i, 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 136., 1. o.)

A Rijn Schelde Mondia France által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-55/05. sz. ügy)

(2005/C 93/69)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Rijn Schelde Mondia France, székhely: Rouen (Franciaország), képviseli: François Citron, 2005. január 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- minősítse az Európai Bizottság által az REM 2201. sz. ügyben a vám-főigazgatóság részére címzett 2004. október 7-i levelet az Európai Bizottság határozatának, amely sérelmes a Rijn Schelde Mondia France társaság számára, és azt semmisítse meg;
- kötelezze Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen jogvitában a felperes a Bizottságnak a francia vám-főigazgatósághoz címzett, 2004. október 7-i levelében foglalt állítólagos határozata ellen tiltakozik.

E tekintetben megjegyzendő, hogy a felperes 2000. október 31-i levelében kérte a francia vámszervektől, hogy járuljanak hozzá azon, összesen 962 058,64 euró összegű vám elengedéséhez, amelyet Rouen és Le Havre Vám-főigazgatósága állapított meg a felperes terhére. Jóllehet megítélésük szerint a francia szervek hatáskörrel rendelkeztek a vám elengedése iránti kérelem elintézésére, az ügy iratait mégis továbbították a Bizottság részére annak érdekében, hogy az döntsön arról, hogy „a megállapított gondatlanság nyilvánvaló-e vagy sem”.

Megtámadott határozatában a Bizottság „az önök hivatala általi elintézésre” visszaküldte az ügy iratait a francia vámhatóságoknak. Mindazonáltal jelezte a francia hatóságoknak, hogy álláspontja szerint a felperes nyilvánvaló gondatlanságot követett el, miközben javasolta a vám a felperes részére történő elengedésének elutasítását.

Állításai alátámasztására a felperes hivatkozik:

- a jelen esetben hatáskör túllépésére, amennyiben annak ellenére, hogy kijelentette, hogy a vám elengedése iránti kérelem elintézésére nem rendelkezik hatáskörrel, a Bizottság mégis kifejezte állást foglalt abban a kérdésben, hogy a kifogásolt gondatlanság nyilvánvaló-e vagy sem,
- arra, hogy a Bizottság határozatát nem a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete 907. cikkének második számozatlan bekezdésében foglalt kilenc hónapos határidőben hozta meg,
- az aktusok indokolására vonatkozó kötelezettség elmulasztására,
- a jelen esetben hatáskörrel visszaélésre, amennyiben a Bizottságnak a hatáskör hiányára vonatkozó határozatára három évvel az ügy iratainak a francia szervek általi megküldését követően került sor, továbbá a Bizottság nem vette figyelembe a felperesnek a hatáskör hiányára vonatkozóan már a francia vámszervek előtt előadott érveit.

Végül a felperes kifogásolja, hogy a jelen esetben a Bizottság a nyilvánvaló gondatlanság elemeinek megítélése körében nyilvánvaló értékelési hibát követett el.